

TÜRKÇE OKUDUĞUNU ANLAMA ETKİNLİĞİ

SIHIRLI FASULYE

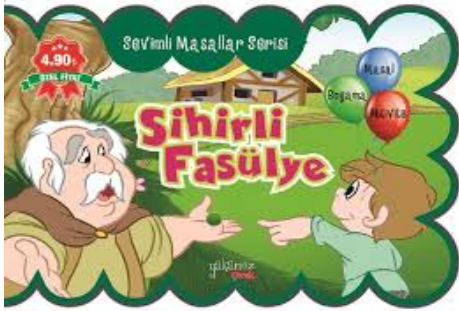
2-E SINIFI

SİHİRLİ FASULYE

Bir zamanlar yoksul ve dul bir kadın varmış. Oğlu çok tembel bir delikanlı olduğu için paraları yok denecek kadar azmış. Bir gün o kadar zor bir duruma düşmüşler ki, kadıncağız ellerinde kalan tek mal varlığını, Süt Beyazı isimli

ineklerini satmaya karar vermiş. Oğluna ineği pazara götürüp satabileceği en iyi fiyata satmasını söylemiş. Delikanlı pazara giderken yolda tuhaf bir yaşlı adama rastlamış. Yaşlı adam ineğe bir göz atmış ve delikanlıya, "Bak çocuğum, bana bu ineği verirsen karşılığında sana çok değerli şeyler veririm," demiş. Sonra cebinden beş fasulye tanesi çıkarmış. "Fasulye tanesi mi?" demiş delikanlı tereddütle. "Ama bunlar sihirli," demiş yaşlı adam. Adam öyle deyince bu iş delikanlının aklına yatmış ve fasulyeler karşılığında Süt Beyazı'nı yaşlı adama vererek

Horlamakta olan devin dizine tırmanmış, masaya atlamış ve harpı kapmış.

"İmdat!" diye bağırmış harp. Delikanlı, sırtında harp, masadan aşağıya atlamış.

Dev peşine takılmış. Delikanlı sihirli fasulyesini yarıladiğında harp, "İmdat!" diye bağırmış yine. Dev delikanlının peşinden sırik fasulyesine atlamış. Delikanlı aşağıya ulaşınca, "Anne! Çabuk bir balta getir," diye bağırmış. İkisi birlikte sihirli fasulyeyi baltayla kesmeye başlamışlar. Bir süre sonra sihirli fasulyeyle birlikte dev de yere düşmüş ve anında ölmüş. "Üf!" demiş çocuk. "Az kalsın gidiyorduk!"

O günden sora delikanlıyla annesi zenginler gibi yaşamışlar. Onlar söyledikçe tavuk altın yumurta yumurtluyormuş. İnsanlar altın harpı dinlemek için onlara para ödüyörlarmış. Delikanlı daha sonra güzel bir prensesle evlenmiş ve ömürlerinin sonuna kadar mutlu yaşamışlar...

Delikanlı evin yanına gidip kapıyı çalmış. Kapıyı bir kadın açmış. "Yiyecek bir şeyiniz var mı?" diye sormuş delikanlı. "Var," demiş kadın. "Ama dev kocam gelince ortadan kaybolman gerek. Çünkü çocuklara hiç dayanamaz, onları hemen

yer." Delikanlı tam bir şeyler yemek üzere sofraya otururken dışarıdan birinin gür bir sesle şunları söylediğini duymuş: "Fee-fi-fo-fum, işte bir çocuk kokusu duydum. Ölü de olsa, diri de olsa güzeldir onları yemek. Kemiklerini öğütür, yaparım kendime ekmek." "Fırına saklan. Hemen!" demiş kadın delikanlıya. Sonra da kocasına, "Ne çocuğu hayatım, dün kediye verdiğim et parçalarının kokusunu aldın herhalde," diye seslenmiş. Yemekten sonra dev kese kese altınlarını saymaya başlamış.

Kısa bir süre sonra altın saymaktan yorulup uykuya dalmış. Delikanlı saklandığı yerden çıkıp bir kese altın almış. Keseyi sihirli fasulyesinden aşağıya atmış, ardından fasulyenin sırıgına tutuna tutuna aşağıya inmiş. Annesi artık şanslarının döndüğüne bir türlü inanamamış. Ama birkaç ay sonra ellerindeki tüm altınlar bitmiş. Delikanlı tekrar sihirli fasulyesine tırmanarak devin yaşadığı ülkeye gitmiş. Devin karısı bu kez ona kuşkucu bir şekilde davranıyormuş. "Geçen gelişinde bir kese altınımız kayboldu," diye iğnelemiş onu. Ama yine de delikanlıyı içeri almış. Çok geçmeden dev çıkagelmiş. "Fee-fi-fo-fum," diye bir şarkı söylüyormuş. Bunu duyan delikanlı hemen yine fırına saklanmış. "Ne çocuğu, hayatım," demiş devin karısı. "Dün yediğin piliç haşlamanın kokusunu duydun herhalde. Sen etli böreğini yemene bak!" Yemeğini bitirdikten sonra dev, karısına, "Kadın, bana tavuğumu getir," demiş. Karısı hemen tavuğu getirmiş. "Yumurtla!" diye emretmiş dev ve delikanlının

hayret dolu bakışları altında tavuk altın bir yumurta yumurtlamış. Tabii delikanlı tavuğu da alıp evine götürmüştü.

Delikanlı ile annesi böylece zengin olmuşlar. Ama bir yıl sonra çocuk şansını bir kez daha denemeye karar vermiş ve tekrar sihirli fasulyesine tırmanmış. Bu sefer eve, devin karısına görünmeden girip, bir bakır tencerenin içine saklanmış. Dev girmiş içeri. "Fee-fi-fo-fum," diye başlamış, yine tekerlemesine. "Eğer bu yine o lanet olası çocuksa, fırına bak hayatım, kesin oradadır," demiş karısı. Delikanlı orada değilmiş tabii ki. "Buralarda bir yerde, eminim," diye gürlemiş dev, ama karısıyla birlikte evin altını üstüne getirmelerine rağmen onu bulamamışlar.

Bu sefer dev yemekten sonra altın bir harp çıkarmış ortaya. "Söyle!" diye emretmiş ve harp ninniler söyleyip onu uyutmuş. O an delikanlı bu harpı her şeyden çok istediğini anlamış.

yaptığı değiş tokuştan memnun, eve dönmüş.

"Anne! Bak elimde ne var!" diye seslenip olanları anlatmış delikanlı eve dönünce. Ama annesi ona çok kızmış. Fasulye tanelerini dışarı, eline geçirdiği tavayı da delikanlıya fırlatmış. Sonra da ceza olsun diye onu odasına yollamış ve ona yemek vermemiş.

Sabah olunca delikanlı gözlerine inanamamış. Yatak odasının penceresinden, dışarıda bir bitkinin hızla büyüdüğünü görmüş. Bu ne bir ağaç, ne de dev bir ayçiçeğiymiş; göğe doğru büyümüş sihirli bir sırik fasulyesiymiş. Delikanlı hemen pencereden sarkıp sihirli fasulyeye tutunmuş ve tırmanmaya başlamış. Yarım saat sonra kendini, her şeyin normalden daha büyük olduğu garip bir ülkede bulmuş. Tarlaların ötesinde çok büyük bir ev varmış.

